

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Pavli Fvschi Episcopi Sarnensis De Visitatione Et
Regimine Ecclesiarvm. Libri Dvo**

Fusco, Paolo

Romae, 1616

De Repraesentatione Passionis Christi, & aliorum Martyrum. Cap.
Vigesimvmsextvm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61768](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61768)

DE REPRÆSENTATIONE PASSIONIS
Christi, & aliorum Martyrum.

CAP. VIGESIMVMSEXTVM.

S V M M A R I V M.

- 1 **R**epresentationes passionis Christi, & aliorum Martyrum non sunt de facili permittenda.
- 2 Christiani debent imitari passionem Christi.
- 3 Tria sunt meditanda in passione Christi. Et talis meditatio tria pro ducit num. 4.
- 5 Abusus aliquorum in sollemnitatibus martyrum abijciendus est.
- 6 Martyr quis dicatur.
- 7 Martyres sunt testes passionis Christi.
- 8 Martyrium quando suppleat vicem baptismi.
- 9 Martyrium quādo fit in precepto, & quando in consilio.
- 10 Necessaria quot sunt ad Martyriū. Franciscus beatus quantum optauit martyrium. ibid.
- 11 Thomas Cantuariensis episcopus, gloriosus martyr. ibid.
- 12 Christus fuit martyr.
- 13 Charitas est necessaria ad martyriū.
- 14 Deus non deest inuocantibus se.
- 15 Iniuria fit martyri orare pro eo.
- 16 Martyrum sollemnia cur a Christianis celebrentur.
- 17 Martyrium non est extra ecclesiam.
- 18 Heretici sunt martyres Diaboli.
- 19 Oratio quadraginta horarum qualiter sit facienda.

CVm infelicitas temporis induxerit, vt quæ a maioribus nostris ad augendā Christianam religionem, & populi deuotionem fuerunt induta, per indeuotos ad ludos, & tragedias seculares, & vt placeant populo accommodata sint. † Vt exinde episcoporum vigil cura fit, ne repræsentationes Passionis Domini nostri Iesu Christi, & sanctorum suorum, Martyrum certaminum passim omnibus permittantur, qui ausi sunt personatis histrionibus, ac deliramentis, & ludibrijs infertis, publice, & priuate facere, non solum in prophanis locis, sed etiam sacris, (& vtinam

non etiam loca ipsa sacra prophanantes) & inde aspicientibus non deuotio, sed risus, & vocum applausus eueniat. Ideo attente est videndum, omnibusq. mandandum, ne absq. licentia amplius fiant: & quæ ex sua prouidentia viderit religioni, ac pietati conuenire, & animarum saluti expedire, potest deuotis personis concedere: singula prius ipsius actus verba moderando, & diligenter præscrutādo, ne quid indecens audiatur, eo tunc, qñ sub velamine honeste præhensionis sit inclusa detractio, vt multoties est visum, nec ipsis finitis, saltus, cantus, impuritas; & ludi theatrales audiatur. c. cantātes, 92. dist. c. cum

cum decorem, vbi glo. not. de vit. &
 honest. cler. † Sed ea est pastoris vigi-
 lantia, & concionatorum verbi Dei
 hortari fideles omnes exemplis san-
 ctorum meditari ipsam passionem
 Domini Nostri Iesu Christi toto
 corde, qui pro nobis tanta passus est,
 qui peccata nostra ipse pertulit in
 suo corpore super lignum Crucis. 1.
 Petr. c. 2. Isai c. 53. ipse .n. vulneratus
 est propter iniquitates nostras, attri-
 tus est propter scelera nostra, appli-
 cādo omnia eius myſteria ad nostrū
 spiritualem profectum, D. Card. Ara-
 cæl. de symb. Apost. c. 22. in ipsaq. qui
 libet inuenit sapientiam, qui indiget,
 postulet ab ipſo. 1. Iacob. & philoso-
 phiam, perfectionem iustitiæ, cū ipse
 sit fons iustitiæ. c. 6. sess. 6. Conc. Triden-
 den. de iustific. plenitudinem scienti-
 æ. Deus scientiarum Dominus est.
 1. Reg. c. 2. diuitias salutis, & copiam
 meritorum, Apost. ad Rom. c. 1. ò al-
 titudo diuitiarum sapientiæ, & scienti-
 æ Dei. Nec est sublimior philoso-
 phia, quā scire Iesum, & hunc crucifi-
 xum. Bern. super cant. ser. 43. in fine,
 in quo est omnis plenitudo diuinitatis
 corporaliter. ad Collof. c. 2. & in
 hoc persuadere oībus, q̄ ipsa confi-
 deratio facit christianū pergere ille-
 sum inter prospera, & aduersa huius
 mūdi ad Rom. 11. gaudete cū gaudē-
 tibus, flete cū flētibus, & magis incū-
 bit actus ipsos passionis Christi medi-
 tari. † Et q̄ ipsi christiani in passione
 Christi tria meditētur, opus scilicet,
 modū, & cām, in opere cōmendatur
 patientia, iuxta prophetā, dinumera-
 uerunt omnia ossa mea, & sicut ouis
 nō aperiēs os suū ductus est ad occi-
 sionē. isa. c. 53. vnde ecclesia cōtēplās
 hoc mysteriū in eius passione dicit.

*Hic acetum, fel, arundo,
 Sputa, clauis, lancea,
 Mite corpus perforatur,
 Sanguis vnde profluit,
 Terra, pontus, astra, mundus,
 Quo lauantur flumine.*

Quam passionē in tāta patientia con-
 tra indeuotos, & ingratos considerās
 Philip. Cæcel. Paris. in persona Chri-
 sti, vt refert S. Bonau. in 3. dist. 16. ar.
 vlt. q. vlt. inquit, ò homo, vide, quæ
 pro te patior, nō est dolor, sicut quæ
 crucior, ad te clamo, qui pro te mō-
 rior, vide pœnas quibus afficio, vide
 clauos, quibus confodio, vide lācēā,
 cum qua transfigor, & cum sit tantus
 dolor exterior, extat interius plāctus
 prægrauior, te cum ingratum tantū
 experior, ex illo Hierem. thre. 1. & ps.
 58. In modo humilitatem: humiliavit
 semetipsum factus obediens vsq. ad
 mortem, mortem autem Crucis. 1. ad
 Phil. c. 2. In causā vero charitatem.,
 Io. 15. maiorem charitatem nemo ha-
 bet, ipse de spiritu suo dedit nobis.
 Io. in sua 1. epist. c. 4. 11. q. 3. cap. abijt,
 & in ead. epist. & c. in hoc apparuit
 charitas Dei in nobis, quoniam ille
 pro nobis animā suam posuit, & nos
 debemus pro fratribus animam po-
 nere. Ber. ser. 4. maior. hebdom. oportet.
 n. misereri conserui nostri, sicut
 & dominus miseretur nostri: in c. 13.
 apud Matt. † Sic populus instruitur,
 potius, quam spectaculis, declarando
 etiam fructum prouenientem ex me-
 ditatione passionis Christi. Vnde di-
 cit Flor. in 4. tit. 3. cap. 7. §. 4. q̄ pri-
 mo sanat nos a languore tristitiæ,
 nāq. aduersa huius mundi suffocant
 adeo mentem humanā, vt pœne de-
 speratio sequatur, ex quo pōt addu-
 ci ad propositum dictū B. Gregorij,

fi Christi passio ad memoriam reuocetur, nihil adeo durum est, quod non æquo animo feratur, & Apostol. ad Hebr. 12. recogitate eum, qui talem substituit a peccatoribus aduersus semetipsum contradictionem, ut ne fatigemini, animis vestris deficientes. Item confortat ad patientiam, per illud Petri. 1. c. 4. Christo passo in carne, & vos eadem cogitatione armamini: fuit enim Christus omnium patientissimus. Isa. c. 50. in persona ipsius. Corpus meum dedi percutientibus, & genas meas vellentibus: faciem meam non auerti ab increpantibus, & conspuentibus in me, ideo est speculum patientiæ, & præmium patientis. Item consolatur patientes. Apost. 1. ad Cor. c. 10. Fidelis Deus, qui non patietur vos tentari, supra id quod potestis, sed faciet cum tentatione exitum prouentum, & in cap. suggestum, 7. q. 1. Non vos charissimi a piæ mentis proposito afflictionis amaritudo coereat recedere, considerantes quanta Deus, & dominus noster Iesus Christus pro nobis pertulerit, quibus uel contumelijs pro nobis afflictus fuerit, ut nos a iugo diabolicæ seruitutis eriperet, & ut chirographum contra nos existens deleteret. ad Colof. cap. 2. & Mich. c. 5. in virga percutient maxillam iudicis Israel, ad nostrum exemplum ut patienter feramus iniurias, inferentibusq. parcamus. eccl. c. 28. relinque proximo nocenti tibi, & tunc depræcanti tibi peccata soluentur, & c. 10. Viæ ad mortem, sunt eorum, qui iniuriæ memores sunt. Item exagrandum est contra aliquos indeuotos, qui in Natalitijs martyrum admodum abutuntur, exercentes se in commensationibus, & ludis, cum inde su-

mere deberent modum certandi cum Diabolo, & eius spiritibus; errat enim qui putat sine pugna posse vincere, & sine certamine triumphare. Aluar. Pelag. de plant. eccl. lib. 2. c. 49. in fin. nec coronabitur. nisi qui legitime certauerit, Apostolus testatur. 2. Tim. 2. in posteriori ad Tim. cap. 4. bonum certamen certavi, cursum consummaui, fidem seruaui, in reliquo reposita est mihi corona iustitiæ, quam reddet mihi dominus in illa die iustus iudex, non solum autem mihi, sed & his, qui diligunt aduentum eius: sed hodie ad id deduxerunt rem, ut cum alicuius martyris gesta præsentare populo uoluerint, omnia cogitent, præter honorem Dei, & salutem animarum, ibi rixæ, ibi tumultus, ibi sedendi scandala, & iniuriæ ut iam ad ludos antiquorum Megalenses, funebres, plebeios, & Apollinares deuentum videatur, ut exclamat Gabr. Praetol. lib. 2. calamit. nostr. tempor. Vnde de possumus cum Apostolo quæri, o insensati Christiani, quis vos fascinauit recedere a ueris semitis christianæ religionis, ad Gal. c. 3. quem fructum habuistis tunc in illis, in quibus nunc erubescitis. ad Rom. c. 6. Ideo debet episcopus sollicitus esse, ne domus Dei, aut gesta sanctorum foedentur, grauius igitur prohibeat, sed fidelibus mentibus per se, uel alium pium religiosum, potest multa de ipsorum sanctorum martyrum gestis, & fortitudine deuotissime exponere. † Et primo quod non quilibet suo modo est martyr, sed dicitur altero de quatuor modis. Primo qui pro conseruatione legis Dei moritur, sicut fuerunt Machabei, ut in eorum libro legitur. de quibus dicit sanctus Gregor. Nazianz. quod digni

digni sunt, vt ab omnibus honorentur, quia pro patrijs legibus, & institutis fortes, constantefq. se exhibuerunt, sic Eleazarus fortiter se prębuit lib. 2. Mach. c. 6. & seq. septē fratres vna voce dixerunt, quid quæris? & quid vis discere a nobis? parati sum? mori magis, quam patrias Dei leges præuaricari: sic credebat facere Paulus Apostolus ante suam vocationē, existens grandis æmulator suarū patrum traditionum ad Gal. c. 1. Item secundo dicitur martyr, qui p veritate prædicationis moritur, vt Hieremias, & ceteri Prophetæ Matth. c. 23. Hierusalē, quæ occidis Prophetas, & lapidas eos, qui ad te missi sunt. Tertio qui loco ipsius Christi moritur, vt infantes Herodis impij iussu occisi. Matt. c. 2. Apoc. 14. Vnde sunt dicti Innocentes ratione vitę quia in tali ætate, q̄ nulli nocuerūt, nec peccatū actuale habebāt, & ratione pœnę cū innocēter, & iniuste passi fuerunt iuxta illud effuderunt sanguinē innocētē. Vox in Rama audita est, ploratus, & ululatus multus. Hierem. c. 31. & ratione innocentia affequebat, cum in ipso martyrio haberent baptismalē innocentia, qua Herodis immanissima crudelitate audita, Cæsar Augustus (vt referūt doctores) dixit, mallē esse Herodis porcus, quam filius, quia porcis parcat, & filios occidit Gul. in hac festiuit. col. 5. Itē, & quarto, qui pro confessione fidei, & passionis Christi vitā finit, vt Petrus, Paulus, & alij sancti Martyres noui testamenti. † Vnde, & ipsi dicuntur testes passionis Domini nostri Iesu Christi, quorū reliquias omnes, fideles veneramur, vtiliter eorū memoriā frequentantes; nāq. ipsi

regnantes cum Christo, orationes p nobis Deo offerunt: iuxta declarata in Concil. Triden. sess. 25. in prin. sub tit. de Inuoc. & reliq. sanct. & dictū est supra cap. 8. num. 7. cum seq. Inde dictum est martyriū voluntariis mortis tolerantia, propter fidem Christi. Viguer. de actib. fortitud. §. 1. vers. 1. in quo tractat de professione, & effectu, & præmio, de primo est text. Euang. Matth. c. 10. tradent enim vos in Cōcilijs, & in Synagogis suis flagellabunt vos, & ad præsides, & Reges ducemini propter me in testimonium illis, & gentibus. S. Antoni. plura ponit in sum. 4. part. tit. 3. c. 3. † Est enim martyrium tantæ virtutis, & Deo placitum, vt plerumq. vicem baptismi suppleat: dum ad celebrandum baptismi mysteriū, propter angustias tēporū adulto succurri nō potest, quin ab alio mors referat, sic & de infantibus occisis ex Beato Cypriano docet Domin. Card. Hosius de sacr. bapt. cap. 35. & pulchre Bernard. scribēs Hugoni de sanct. Vict. epist. 77. Sylu. verb. baptismus, vers. 1. declarat Dominicus de Soto. post S. Thom. in 4. distinctio. 3. quæst. 1. art. 1. cum seq. licet non proprie Sacramentū. Mart. Nauar. in suo Man. cap. 22. numero 5. victoria de baptismo, quæst. 2. † Item præstat scire, quando martyrium sit in præcepto, & est quantum ad animi præparationem, potius velle mori, quam fidem velle deserere, aut mortaliter peccare. Item quo ad effectum, id est ad ipsum actualiter perferendum, imminente necessitate, ad fidem, bonitatem bonorum conseruandam, abiecta falsa opinione Helicitarum hæreticorum, qui

Y 4 dicebant

dicebant Christū in tormentis posse ore negari, modo credatur corde, vt eā opinionē dānauit Fabianus Papa in Cōcilio Romæ celebrato. quia debet semper Christum confiteri, nulloq. obstantē metu mortis perturbari, sic tenetur spiritualis, & perfectus homo facere cap. ne quis. 22 q. 2. vbi August. de mendacio loquitur. (An autē faciēs, vel dicens aliquod hæreticam metu mortis, & tormētōrū sit vt hæreticus iudicandus, multa sunt dicenda, quæ ponunt Alber. de agnosc. assertionib. cathol. & hæret. q. 30. nu. 6. Simancas in catho. instit. tit. 17. nu. 29.) In consilio est martyriū tantum, quando ex eo, nihil amplius quā Dei gloria, vel fidei exaltatio cōsequitur: tenere autē martyrio se offerēs, sine aliqua causa, vi præcepti, vel consilii obligante, mortaliter peccat, prout prædicta notat Mar. Nau. in suo Man. c. 11. n. 40. ex S. Tho. 2. 2. 10 q. 124. art. 1. † Addēdo requisita necessaria ad martyrium, voluntatem quippe: Christus enim voluntariū sibi militē eligit. c. non est. 15. q. 1. vnde dicit gl. de pæn. dist. 1. c. nūquid. martyre etiam dici cupientem pati martyrium animo, licet actu nō patiatur, quia per se non remanet, sicut de Seraphico Francisco legitur, qui cupiens dari sibi aliquā martyrij occasionē, in Siriam nauigauit, de sancto Martino canit ecclesia, o Sanctissima anima, quā & si gladius persecutoris non abstulit, palmam tamen martyrij nō amisit. do. Card. Aracæl. de symb. Apost. c. 42. post princ. item requiritur subistentia passionis, cū puritate conscientiæ, si intrepidi sanguinem funderimus, dicit tex. in c. vi de quantū. 1. q. 1. Item bonitas causę

1. Petr. c. 4. nemo vestrum patiatut quasi homicida, aut fur; quia virtutis opus est in fidei testimonium se morti offerre. Couarr. vari. resol. lib. 1. c. 2. num. 9. Item pro conseruanda libertate ecclesiæ, suscipitur martyriū exemplum nobis reliquit Gloriosus martyr THOMAS Cantuariensis episcopus. dicens: ego pro ecclesia, libenter subibo mortem, nolens regi Angliæ consentire, qui leges dederat repugnantes vtilitati, & dignitati ecclesiasticæ, vnde sanctum, & reuerendum virum vocat Alex. Tertius sum. Pont. in cap. sicut dignum. lo 1. de homicid. Item propter redargutionē iniquitatis, sicut fecit Ioan. Baptista in Herodē c. vnusquisq. 22. quæst. 4. supra c. 17. nu. 20. † Itē etiā, & propter solam charitatē, vt Christus dominus noster, qui propter nimiam charitatē, qua dilexit nos, dicitur martyr, & caput martyrum. Aug. in ser. 2. de sancto Steph. cuius passionēs fuere grauiorēs, quā omnes totius mundi. o vos omnes (testatur ipse per Proph. Tibe. 1.) qui trāsitis per viam, attendite, & videre, si est dolor sicut dolor meus. de quo dicit Bern. Christo debemus vitam nostrā, quia ipse pro nobis suam posuit, in serm. de quadr. cel. martyria mundo passionem, & mortē substinendo. Io. c. 19. domi. Card. Aracæl. de symb. Apost. c. 42. in princ. vbi multa de martyrij animo, licet actu nō substineant. † Quod autē charitas in hoc maxima sit, testatur Apostolus 1. ad Cor. cap. 13. si tradidero corpus meū ita vt ardeam, charitatem autem nō habuero, nihil mihi prodest. exponit August. in cap. fin. de pæn. dist. 3. quia fructus spiritus, charitas est, ad Gal.

Gal. 5. cap. & 1. Ioan. cap. 4. perfecta
 charitas timorem (qui solet impedire
 martirium) foras mittit, ex eo, quia
 timor pœnam habet, & ipsam fortio
 rem morte omnes sancti testantur, &
 martyres præbuerunt exemplum, di-
 scurrunt dom. Card. Hosius in libr. con-
 fess. cap. 67. & si non perfecta chari-
 tas, cum etiã in statu peccati morta-
 lis possit subiri. Tho. 4. lib. 4. art. 19.
 Nau. in Man. cap. 11. n. 40. in fine, sed
 tamen exigitur, quia cum charitas in-
 clinet ad contemptũ omnium terrene-
 rum, non aliud quærit, nisi solum Chri-
 stum, pro cuius nomine pati, quã dul-
 ce est. Audi Beatum Laurentium in
 craticula ardenti positum, quid di-
 cat ad impiissimum tyrannum. Di-
 lce miser, quanta est virtus Domini,
 nam carbones isti non dolorem, sed
 refrigerium mihi præstant, iam assa-
 tũ est, versa, & manduca. Quæ ver-
 ba quanto magis considero, tanto
 magis admiror, non cessans laudare
 Deum, qui & ipsi Beato Laurentio,
 & tribus pueris missis in fornacem
 ignis ardentis, cum iussio Re-
 gis vrgebat, & fornax succensa esset
 nimis, gratiam dedit, vt flamma eos
 non tangeret, sed darent gloriam
 Deo, etiã & ipse Nabuchodonosor
 Rex obstupetactus miraculo Dan.
 c. 3. ex quo decreuit in Regno suo, vt
 quicũq. blasphemaret Deũ Sidrach,
 Misach, & Abdenago pœnis debitis
 13 subiaceret. † Nam Deus omnipotēs,
 cuius propriũ est misereri, & parcere.
 psal. 24. Reminiscere miserationum
 tuarũ Domine, & misericordiarũ tua-
 rum, quæ a seculo sunt. & psal. 144. Mi-
 serator, & misericors Dominus pa-
 tiens, & multũ misericors: numquam
 deest inuocantibus se. psal. 86. Quo-

niam tu Domine suavis, & mitis, &
 multæ misericordiæ omnibus inuo-
 cantibus te. Vnde confitenda sunt a
 nobis peccata nostra, & inuocandũ
 nomen eius ad misericordiã: si con-
 fiteamur, inquit Ioan. in 1. cap. 1. pec-
 cata nostra, fidelis est, & iustus, vt re-
 mittat peccata nostra, & emundet
 nos ab omni iniquitate, omniq. tem-
 pore faciendum, & in vita, & in mor-
 te. Ezech. 18. 33. de pœnit. dist. 1. c.
 sufficit. 26. quæst. 6. cap. si presbyter;
 vt de bono, & fortunato latrone di-
 cimus, qui damnatus morti pro suo
 crimine; tam alta philosophia Chri-
 stũ confessus est, vt eũ, filiũ Dei, & in
 cælis regnaturum, confessus est pec-
 catũ ex corde, & sperando, quæsiuit
 veniã, Memento mei Domine, cum
 veneris in regnũ tuũ, quem Christus
 de cruce in Paradisum tulit. Luc. c.
 23. glo. per illum tex. de pœnit. dist.
 1. cap. importuna, vbi fecit homici-
 dij pœna martirium, & glo. decla-
 rat dictum, quia non pœna, sed cau-
 sa facit martyrem do. Card. Aracæl.
 de symb. Apost. c. 42. post princ. Nã
 cor contritũ mutauit pœnã in marty-
 riũ, & sanguinẽ in baptismũ, in mo-
 mento impietas Religionem, Crude-
 litas induit pietatem, & itatim con-
 sumatus ciuis sanctorũ, & domesti-
 cus Dei, permissus est in Regnum,
 idem dom. Cardinal. ex Beato Cy-
 priano. de fac. pœnit. circa med. Cor,
 & linguam tantum habeat hic bonus
 latro, & tamẽ ipsa duo Deo obtulit.
 Quia, corde credidit, & ore confes-
 sus est. Ad Rom. cap. 10. Peccatura
 enim agnouit, Iusticiam Christi con-
 fessus est, nec desperauit, quam-
 uis latro salutem; dum alter in-
 pius latro, non agnoscens suum
 creato-

creatorem, in blasphemias prorūpit,
 & denique desperans de aliqua salu
 te, & in damnationē inferni irruit, o
 bone Iesu misericors, & iustus, miseri
 corditer vnum accepisti, & iuste alte
 rum reliquisti, psalm. 39. Iustitiā tuā
 14 non abscondi, nec misericordiā. † Et
 quoniam visum est aliquos prædicta
 non considerasse, vnde voluerunt p
 ipsis sanctis Martyrib⁹ orare ad Deū,
 ideo sunt instruendi, vt ipsos Marty- 15
 res laudemus, & honoremus, non tam
 en pro eis orādo. iniuriam. n. facit
 martyri, qui orat pro ipso. cap. cum
 Marthæ. §. fin. de celebr. Miss. domi.
 Cardin. Hosii. de Sacram. Euchar. cap.
 42. vbi etiam adducit multa: nāque
 post Apostolos, & prophetas, domi
 num Deum laudat martyrū candi
 datus exercitus, scribit Cassa. in sua
 glor. mund. 3. part. confid. 33. quia cū
 anima exit de corpore, habet suum
 particulare iudicium, vt in quo statu
 inuenitur, iudicetur. August. in lib. de
 die iudic. si enim in statu gratiæ, assu
 mitur in paradysum, si damnationis
 in infernum, si autē in gratia, non tamē
 cōpleta pænitentia ad purgato
 rium, quousque satisfecerit vniuersum
 debitum. Matth. cap. 18. reddēdo
 rationem de quolibet verbo ocioso,
 ibid. cap. 12. Sed cum ignoramus cer
 titudinem exitus, rogamus Dominū
 pro animabus: refert tamen domin.
 Cardi. Aracæl. de Sacram. extrem. vn
 ctio. cap. 46. ex Franc. de sanct. Ansel
 mo, quod de confidentia salutis mo
 rientis possunt esse sex signa. Primū,
 si credit ea omnia, quæ sunt fidei chri
 stianæ, & determinata ab ecclesia. Se
 cundum, si gaudet, & letatur, quia
 moritur in fide Christi. Tertium si
 cognoscit, & confiterur se Deum

grauiter offendisse. Quartum si dolet
 eum lesisse. Quintū si proponat, si su
 peruixerit abstinere a peccatis, maxi
 me mortalibus, & vltimo si credat,
 & speret se saluari meritis Christi, vn
 de ad propositum, sanctos inuoca
 mus, veneramur, & imitari debemus.
 ipsi enim sciunt orationes nostras, &
 Deum pro nobis propitium reddūt.
 S. Gregor. lib. 4. dialog. cap. 32. & in
 fra alio loco dicitur. † Ex quo dicit
 idem Domi. Card. Hosii. eod. cap. 42.
 quod ideo ecclesia christiana conce
 lebrat sollempnia martyrum, vt in no
 bis excitetur imitatio ipsorum, & eo
 rū meritis cōsociemur, & orationib⁹
 adiuuemur, & faciant, quæ de imagi
 nibus diximus supra cap. 9. num. 2. si
 cut legitur de passione gloriose Vir
 ginis, & martyris Catharinæ cum a
 Maxentio Imperatore, immanissi
 mo tyranno occideretur varijs tor
 mentis, dixit, quæcumque tormenta
 potes excogitare, ne differas, quia car
 nem, & sanguinem meum Christo
 offerre desidero, sicut ipse pro me
 obtulit, refert dom. Flor. in 3. tit. 31.
 cap. 9. §. in fine, & §. 3. de vtilitate ip
 sius martyrij, vbi vide. † Sed illud
 multum conducit, & est oranibus de
 clarandum, quod extra ecclesiā nul
 lū est martyriū, vt optime scribit ipse
 domi. Card. Hosius, de hæref. nostr.
 temp. lib. 1. nam ad regnū peruenire
 non poterit, quia eā, quæ regnatura
 est, dereliquit, cum principaliter cau
 sa faciat martyrem, vt supra est di
 ctum, & latius cap. 23. num. 23. quia
 quicumque sunt sancti, non nisi in
 tra ecclesiam Dei, neque foris vltra
 ipsam potest esse aliqua species san
 ctitatis: Domi. Card. Aracæl. de sym
 bol. Apostol. cap. 36. & in cap. 38. ex
 tra

tra ipsam, etiam propria benefacta, quamuis eximia, non conducunt aliquem ad salutem, quia non potest habere Deum patrem, qui non habet ecclesiam matrem, in qua sola est remissio peccatorum. August. de symb. ad Cathec. lib. 2. cap. 6. hæc est fides Petri, quam omnes fideles sequimur. Licet hæretici dicantur martyres, sed Diaboli, quia non oportet omnino christianum derelictis martyribus Christi abire ad falsos martyres. hi enim alieni a Deo sunt, & quicumque abire voluerit anathema sit: dicitur in c. 34. Conc. Laod. quod licet fuerit prouinciale, fuit tamen confirmatum in sexta synodo generali: quæ in Trullo est celebrata, cum anathema sit omnis hereticus. c. 3. Conc. magni Lateran. sub Innoc. III. sess. 25. Conc. Trid. de reformat. gener. capit. 2. ideo repellendi sunt ipsi ab omni communicatione christianorum cap. si. de hæret. lib. 6. tanquam animal pestilentissimum: Conr. Brun. de hæret. lib. 6. c. 2. Simanch. de hæret. tit. 45. num. 4. adducit rationem, quare hæretici ad mortem libenter vadunt, qui adducti, a Diabolo, permisso etiam corde possidere, ex Bern. super cant. ser. 66. Vnde Cypr. martyr. lib. 4. epist. 1. loquendo de eorum martyrio inquit. Apostate vero, & desertores, vel aduersarij, & hostes, & Christi ecclesiam dissipantes, nec si occisi pro nomine foris fuerint, admitti, secundum Apostol. possunt ad ecclesiam pacem, quando nec spiritus, nec ecclesiam tenuerunt unitatem, cum ambulauerint in vani

tate sensus sui, tenebris obscuratum habentes intellectum, alienati a vita Dei per ignorantiam, quæ est in illis propter cæcitatem cordis ipsorum eodem cap. 4. ad. Ephes. † Postremo est accedendum ad visitationem orationis, quam quadraginta horarum dicitur, quæ, & frequenter his temporibus in ecclesijs principaliter fit, ut aduertantur multa adnotata in synod. prouin. Mediol. p. 2. fol. 30. vers. 4. cum seq. cum generaliter noctis tempore orandi facultatem in ecclesijs episcopus permittere non debeat, propter inconuenientia multa, hæc tamen fiat de sua licentia, & decenter debitis luminaribus ante sanctum Sacramentum altaris, & videantur quam prius solitæ orationes, de nocte fores claudantur, nec mares simul orent cum fæminis, neque ultra primam stationem prorogetur sine licentia ipsius, ac demum præpositi sint honesti, & catholici, de quibus nulli timor possit esse, quod non sapiant ipsam christianam religionem, nec quæstores proinde permittantur, sub specie candelas exigendi, præces in ipsa oratione mercantur pro ut sapiens prælatus videbit, hæc possunt fidelibus denuntiari, quæ si audierint, & custodierint, non dubium, quin prælatus fructum centesimum lucrabitur, hoc est denarium laboris nostri. Matth. cap. 20. qui est ipsa felicitas æterna, ad quam nos perducatur, qui regnat in secula seculorum. Amen.